

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Popădoi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografa”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat și la loterie.

La
Abonament lunar

pentru
August st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”

Voci oportuniste.

Se găsesc la noi oameni, deși fără nici o greutate politică și fără nici o activă, cari în conversațiuni private și pe la mese cu păhare se nisuesc a argumente, că *aliarea naționalităților* intrate în parlament, cu *vre-un partid politic maghiar*, ar aduce mai multe roade politice de naționalitate, decât *pasivitatea*, și că o transacțiune cu Ungurii pe baza îngrăduielilor, mai mult ne-ar folosi decât *ținuta noastră rigidă și intransigentă* de până acum. Cu alte cuvinte, dacă intrarea în parlament ca partid deosebit, cu program naționalist este imposibilă, să ne aliam d. e. cu *partidul popular*, primind în afară de chestiunea strict națională, programul acestuia.

Ori din ce parte s'ar auzi astfel de idei, ele sînt absurde și lipsite și de cel mai elementar reson politic.

Înaintea de toate o politică oportunistă e sub demnitatea noastră națională și rezultate reale nu poate avea pentru noi. Pretensiunile noastre sînt atât de puține, atât de juste și necondiționate pentru viața noastră națională, încât nu pot fi puse la țirguială. De-aștepata trebuie să fie convins ori-ce Român cu mintea la loc.

Dacă însă totuși se găsesc la noi oameni „culți”, cari susțin posibilitatea unei transacțiuni cu vre-un partid politic maghiar, cauza nu poate fi alta, decât o completă neorientare în șhestiunile politice. Nici-odată o cauză mare, o chestiune de viață a unei națiuni n'a fost dejosită la țirguiele oportuniste, fără ca să fie periclitată. Cu atât mai puțin chestiunea națională română nu poate și nu-i permis să fie coborîtă de pe înaltul ei pedestal, fiind ea o chestiune de viață, care nu suferă nici o alternativă.

Chiar dacă am admite pe un moment discuția în această privință, cine are cât de puțină cunoștință despre organizarea și ținta partidelor politice ma-

ghiare, nu poate găsi nici o cale, pe care am pute merge împreună, nici o direcțiune, pe care am pute-o urma în comun și un principiu, pe baza căruia am pute sta în același club. Toate partidele maghiare fără deosebire, au ca alfa și omega în programul lor *ideea de stat unitar național maghiar*, o idee, care eschide până și posibilitatea unei apropieri între ele și naționalități. Nimenea dintre Români, Sârbi, Slovaci, Sași, Nemți, nu pot accepta acest punct din programul partidelor maghiare, fără ca să-și deneghe naționalitatea lor proprie, fără ca să piară cu deservire ca individ etnic.

Ear' că noi, acceptând programul economic d. e. al vre-unui partid maghiar și în ce privește chestiunea națională să ne păstrăm mână liberă, asta nu înseamnă nimic. Și anume în însemnează nimic, pentru că noi între estfel de împrejurări am forma o gardă de ajutor a cutărui partid maghiar, fără ca acesta să spriginească lupta noastră, când e vorba de pretensiunile și apărarea drepturilor noastre naționale. În punctul acesta totdeauna am avea în față toate partidele maghiare. Căci în privința șovinismului nici un partid dietal maghiar nu se lasă întrecut de celalalt. Deopotrivă ne sînt dușmani Unguriștii, ca și cei din partidul popular, ca și cei din partidul lui Kossuth Ferencz și a lui Coloman Széll.

Abstrăgînd însă de toate acestea, nu se găsește partid politic maghiar, care să aibă curajul a se alia cu naționalitățile în scopul unei lupte parlamentare contra sistemului actual, oricât de mult ar recunoaște corupțiunea și insuportabilitatea acestuia.

Zilnic ne dă presa maghiară cele mai elocvente dovezi despre aceasta. E destul să vorbească un membru al unui partid politic maghiar, cu vre-un bărbat conducător de al naționalităților, și să admită din o sută de espuneri una ca adevărată, pentru ca să-și sară în cap întreagă ceata lui Israil — Cherberosul șovinismului maghiar, și-l și acasă de gravă crimă, că a pactat cu panslavii, daco-românii ori pangermanii! Și imediat vine „acusatul” și se spală, se rectifică, că el nu are nimic comun cu „naționalitățile răsvrătitoare”, el e „patriot”, tot așa de mare „șoven” ca și cei din tabera acuatorilor. Vedem aceasta în nrul penultim al ziarului „Alkotmány”, care, ca mușcat de șerpe sbiară și protestează contra „acusei” ridicate de *Falk Miksa* în „Pester Lloyd”, că

partidul popular ar pacta cu *Madron* și cu *Hurban* al Slovacilor!

E superflu deci să se discute cineva — asupra ideii de aliare cu vre-un partid din opoziția parlamentară maghiară. Am spus totuși acestea, pentru că, durere, se găsesc ici-olea surturi-cărmăni, cari sînt de boala ideii relatate mai sus, și eventual pot duce în eroare și poporul.

Programul partidului național român se fie cradelul politic al nostru la tuturor; mai puțin nici o iotă, mai mult, pe baza aueluia, da. Cu acest program, lărgit conform vremii și intereselor noastre naționale, vom intra, când vom intra, în dietă, și nu prin țirguiele, ci prin luptă energetică, vom nișui realizarea lui.

Sibiu, 10 Aug. 1901.

Meetingul „Omladinei” sârbești. Am amintit în unul din numeriile trecut, că ținerea meetingului convocat de studenții universitari sârbi dela universitatea din Viena fără nici un motiv a fost oprit de fisoalăbirul din Szent-Tamás. În urma acestei volnice oprelști, universitarii sârbi au decis convocarea unui meeting internațional studențesc în afară de teritoriul Ungariei, la Viena, ori în vre-un oraș din Elveția. Nici de recurs nu s'au folosit contra noiei insulte la adresa libertății de întrunire a cetățenilor liberi și pacinici, bine știind, că de jos până sus vocea strigătoare de dreptate a naționalităților nemaghiare nu este ascultată.

Cu ocaziunea noului meeting internațional studențesc, la oținea zilei se va pune dezbateră tuturor gravăminelor naționale și planul de organizare pentru înțeghebară unei lupte comune a întregii tinerimi nemaghiare din Ungaria.

Va fi timbrată deci în fața Europei întregi purtarea volnică a Ungurilor față de naționalități și se va vedea prin casuri concrete, falsitatea mult trimbitatului liberalism maghiar, care sugrumă până și dreptul de întrunire al cetățenilor cari nu aparțin rasei maghiare și nu voșo să accepteze principiile șovinismului maghiar.

Monarchia noastră și Italia.

În timpul din urmă o colisiune de interese s'a ivit între monarchia noastră în Italia, referitoare la Albania. Acea-

stă colisiune a dat ansă la trimiterea a două vase de războiu în apele Albaniei din partea Austriei. Se părea, că în urma acestei demonstrațiuni o oare-care schimbare se va întâmpla în politica celor două state aliare. Foile oficioasă italiene însă taxează de *scornitură* ori-și-oe veste de politică agresivă a Italiei în Albania. Guvernul italian numai interesele și influența de până acuma voeste să 'și-le păstreze, ceea-ce nu însemnează tendință de *cucerire*. — Numai liniște poate produce în cercurile politice menținerea amicitiei între Austria și Italia, mai ales acum când Rusia face cele mai estinse preparative pentru aducerea la debăclă a chestiunii orientale.

REFORMA SCAUNELOR ORFANELE. Ministerul de interne, după sistarea manipuliilor financiare din partea scaunelor orfanele, urmărește reformarea mai departe a acestora. O circulară a adresat deci către toate oficiile orfanele comitatense, în care cere modelele de blanchete folosite în diferitele cauze, ca astfel să se poată face o simplificare unitară în procedura tuturor scaunelor orfanele din țeară.

Electorală. Nu noi, cari departe ne ținem de ori-ce mișcare electorală, ci „patrioții” se plîng, sbiară cobitor, că legile se calcă în picioare, forța e pusă în aplicare, demoralizarea și tînguilele au ajuns până la disgiust în țeara întreagă din incidentul coteșirilor. Lui „Egyetértés” îi este friică, că *Széll Kálmán* va surprinde țeara, disolvînd pe neașteptate parlamentul și punînd la cale nouele alegeri. O deduce aceasta din faptul, că o ne mai pomenită agitație de coteșire s'a încins în toată țeara din partea obiar a organelor oficioase, în favorul candidaților agreeți de guvern. Ear' căt privește pe alegători, acestia nu așteaptă, ca în trecut, ci *pretind* cumpărarea voturilor, provocîndu-se la lege, care le asigură șpese de drum, mîncare și beutură. Astfel banii vor avea primul loc în lupta constituțională dela toamnă. Și *Széll Kálmán* tace. Nu aude, nu vede nimic. E politicoș omul. Nu face ca *Bánffy*, să știe toată lumea. Pe ascuns înocă se poate comite abus de lege, deci la ce se pună la cale „capacitățile oficioase” pe față, când și în secret o poate face. Alegerile viitoare vor fi tot ungușești.

Cehii și Francezii. Nu de mult, cu ocaziunea sărbătorilor aranjate de „socoliștii” din Praga, oaspeților

francezi li s'au făcut cele mai grandioase ovațiuni de simpatie. A fost un eveniment însemnat acesta, mai ales într-un timp, când atacurile din partea Franceiei contra Austriei luaseră niște proporțiuni neobișnuite și un ton nu prea convențional. Francezii, cari în Cehi v'd elementul cel mai potrivit pentru a-l folosi contra Austriei, s'au prezentat demonstrativ la sărbătorile acestora, creînd cele mai cordiale simpatii între cele două națiuni.

Drepti relevare pentru splendide primire dela Praga, comitetul aranjator al sărbătorii ce se va ține în *Besancon* în memoria lui *Victor Hugo*, la adreșat fostului primar al orașului Praga, lui *Podlipny*, o prea calduroasă invitare, care se sfîrșește cu cuvintele: „*Asigurăm pe amicii nostri Cehi, că vor avea parte de o însuflețită primire la noi*”.

Programul agrar și presa maghiară.

În epistola sa de program adresată către alegătorii din Gönez, contele *Károlyi Sándor* a desfășurat programul partidului agrar, care are să se alcătuiască din toți aderenții principiilor agrare fără deosebire de partid. În acest program indeosebi este accentuată, pe lângă protecționismul producătorilor interne, scutirea de dare a mini-mulului de existență, spriginirea agricultorilor și exterminarea gheștului și negotului necinstit, a usurei și a înșelătoriei.

Acest program a produs o adevărată furtună în presa jidano-maghiară. Dela apariția acestei epistole-program, nu este zi, în care contele *Károlyi* să nu fie atacat și timbrat de reacționar, de ultramontan, de conservator sârbed, și să nu fie provocat direct din partea unor ziare să părăsească partidul liberal, care nu are lipsă de reacționari.

Mai curios este, că vocea foilor evreștii a produs răsunet și în cercurile guvernamentale. Semioficioșul „*Magyar Nemzet*”, în numărul seu mai din urmă *desăvusează* formal și categoric pe contele *Károlyi Sándor*.

Într'un ton, ca-și-cînd la *espresa comandă* a prim-ministrului *Széll* ar apostrofa pe contele *Károlyi*, ziarul „*Magyar Nemzet*” spune între altele, că deja dela prima accentuare a programului agrar, el a condamnat ori-ce nișuință

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Din viața Sultanului

Abdul-Hamid.

Originea Sultanului. — Copilăria lui. — Micul misantrop. — Neap pentru învătătură. — O presimțire.

Nu e sigur și nici nu se va pute adevărat constata dacă Hamid e fiu al Sultanelui Abdul-Medjid. Unii spun că tatăl seu natural ar fi un Armean, bucatar al palatului, care se bucura de liberalitățile haremului. Alții spun că ar fi fiul lui Garabet-efendi-Balian, arhitect al palatului Ceragan, care și el se bucura de liberalitățile haremului. Ori-și-cum însă, e sigur că mama sa era o Armeană turcică. Nimic nu urește atîta Sultanul, decât această alusie asupra originii sale și a urmării totdeauna fără milă pe ori-cine a îndrăznit să facă asemenea alusiuni. Anul trecut chiar, 14 elevi din școala militară cari compuseseră un cântec în care se repeta numele *Bedros* (Petr), pe armește) prin care nume se făcea alusie la Sultan, au fost areștați și esilați, dar într'unul din acele esiluri unde nici familiile nenorociților elevi nu mai știu ceva de ei.

Mama sa e murit de ofiică în 1849, adecă 7 ani după nașterea lui Hamid. De aceeași boală muri în 1861 și tatăl seu (oficial) Sultanul Abdul-Medjid.

După moartea mamei sale, prîntel a fost încredințat îngrijirii cadinei *Nasvici-Misal*, o sclavă bătrână a haremului; ear' după moartea acesteia, a

patra soție a lui Abdul-Medjid, *Perasti-Hanum*, neavînd copii, a fost însărcinată a servi drept mamă adoptivă pentru fiul al doilea al Sultanului (primul născut e Murad). *Perasti-Hanum* trăiește încă și poartă titlul de *Valide-Sultana* (împărăteasa mamă). Ea e care până în ziua de astăzi îngrijește cu credință de Sultan.

Copilăria lui, Abdul-Hamid 'și-a petrecut-o, ca și ceilalți frați ai sei, în harem, între sclave, eunuoci și dădace. Bolnăvicios, tăcut, plăcîndu-i singurătatea, se isola de plăcîndu-i singurătatea, din cauza caracterului, înclinațiilor și obiceiurilor sale. Era un copil galbin, posomorit, vorbind foarte rar, plin de violențe și bănuitor. Micul misantrop evita contactul fraților sei și nici-odată nu lua parte la vorba și jocurile lor. Retras de obicei într'un colț întunecos, îi privia cum rid și se joacă, cu niște ochi nespuse de posomorîți, când teama sau violența nu le dădea o lucire urîtă fugitivă.

Într-o zi, doi din frații sei mai mici, *Resad* și *Chemaleidin*, ostensiți de alergătură prin grădina cu sora sa *Senie*, intrînd în palat, au adormit pe un divan. Hamid, încredințându-se că dorm, se apropie de ei și le fură micile bijuterii ce aveau asupra lor și ferindu-se să nu-l vază cineva, le ascunse.

De copil, Abdul-Hamid simțea mare respingere pentru învățătură. Pedagogii și profesorii sei erau desădădîșii de el. Și e lucru cîștuit că Abdul-Hamid a rămas incult, necunoscînd bine nici chiar propria sa limbă. Tatăl seu Abdul-Medjid vorbea totdeauna cu desădăjde de

el. Când vre-un curtezan îi reproșa cu sfială că se arată rece către Hamid, pe când își iubia pe ceilalți copii:

— „Mi-am perdut răbdarea cu acest copil, zicea Sultanul; e intrigant, are să devie om rău.”

Se spune că în momentul nașterii lui Hamid, Sultanul Abdul-Medjid se afla în baie când 'i-s'a anunțat fericitul eveniment. Sultanul fiind desbrăcat ca-n baie nu avea asupra-și nici o monedă sau bijuterie ca s'o dea bacșis celui ce 'i-a adus vestea. Acest lucru a făcut mare impresie asupra Sultanului, care, superstițios ca toți orientalii, presimțiri mari nenorociri pentru Turcia din nașterea lui Hamid.

Ca prînt.

Singura sa prietenie. — *Fanatismul seu pentru mistere și vrăji.* — *Profeția lui Abdurahman.* — *Vrăjile contra lui Murad.* — *Avariția sa.* — *Amorurile sale.*

Anii de tinerețe ai tuturor prîntilor se petrec în ocupațiuni nobile și aventuri romantice. Dar' Abdul-Hamid 'și-a petrecut anii până la urcarea sa pe tron numai în societatea unei bătrâne, *Sultana-Valide* a lui Abdul-Aziz, o babă superstițioasă și intrigantă, care singură s'a bucurat vre-odată de simpatia sa. Bătrana și tînerul se înțelegeau perfect, oăci aveau același caracter, ambiții și intrigant, aceeași respingere pentru creștin și progreș, același fanatism pentru superstiții.

Bătrana *Valide Sultana*, în lungile serate ce prîntel petrecea la dînsa, înconjurată de vrăjitorii și ghicitori, iniția în tainele vrăjitoriei și astrologiei. Lui Hamid îi plăcea cu atât mai mult

societatea vrăjitorilor, astrologilor și necromanților, cu cît acestia îi profetisau urcarea în curînd pe tron și o domnie lungă. Și lucru ciudat, cu timpul, profețiile se împlineau una câte una, ear' soartea părea a voi să întărească superstiția în acel suflet chinuit.

Abdurahman-Esins, un pustnic bătrîn pe atunci, care a trăit până acuma de curînd, a spus într-o zi lui Hamid:

— O! principe, inalah (dac'o vrea D-zeu) ai să devii în curînd Sultan!

Hamid observă ghicitorului că, de vreme-ce unchiul seu Abdul-Aziz era încă în toată vigoarea, ear' fratele seu Murad era succesorul legitim al tronului, nu era posibil să 'i-se adverească profeția. Dar bătrînul pustnic stăruia, afirmînd că o presimțire îi inspira o convingere absolută în părerea sa. În adevăr, după un an de zile, Abdul-Aziz moare tîndu-și vinele cu foarfecile, Murad e pus sub interdicție, ear' Hamid se urcă pe tron. Atunci el nu uită pe pustnic, ci-l cheamă imediat la Constantinopol, unde deveni atotputernic, privit fiind ca un sfînt.

Vrăjile, cari la început erau pentru dînsul o simplă distracție, deveniră mai tîrziu o adevărată religie, la care recurgea din convingere spre a isbuti în scopurile sale întunecoase. Astfel după căderea lui Aziz, recurse la fărmece spre a răsturna pe nefericitul Murad.

Comandă unui vrăjitor să-i facă o păpușă de ceară reprezentînd pe fratele seu Murad; apoi luînd singur în persoană păpușă, se închise cu ea într-o cameră, unde după-ce îndeplini toate

formalitățile de vrăji ce învățase, înfipse în păpușă un anumit număr de ace; apoi o remise vrăjitorului spre a o pune într-o suterană în Stambul, într'un loc nevădit, care se pare că după credința vrăjitorilor ar avea proprietăți reale. Și acolo, în întunec, vrăjitorul, șezînd pe Coran, pronunța psalmodii sinistre, învoacă spiritele rele și lovind o ramură de măceș și ghimpi capul de ceară al lui Murad, spre a grăbi căderea suveranului de abia urcat pe tron prin precipitarea boalei sale cerebrale.

Afară de acestea, mai recurse după câteva zile și la alt mijloc de vrăji. Comandă unui oroliar armean, anume *Olimbușian*, o haină căreia niște vrăjitori chemați de el 'i-au dat în fața sa proprietăți rău făcătoare; apoi bunul frate oferă haina vrăjită Sultanului Murad. De abia trecurse o lună și soartea pără a favoriză aceste mijloace vrăjitoriești, căci nefericitul Murad înnebunind, era depus și întemnițat.

Avariția prîntelui Abdul-Hamid era una din trăsăturile sale caracteristice, manifestată încă din mica sa copilărie. Foarte regulat în cheltuelile sale, fără a fi vre-odată dator, ca mai toți ceilalți prînti, ținîndu-și singur registrele și socotelile, examina cu minuțiozitate tot ceea-ce privia administrația averii sale, ale căror produse se vindeau în piața Constantinopolului.

Această avariție a prîntelui s'a desvoltat și mai mult cu timpul, oăci azi, cu toate liberalitățile-i aparente, e capabil să facă cînd e vorba de wiguranța sa personală, Abdul-Hamid e calic de spăriat. (Va urma).

de a înființa un partid pe baza unor interese speciale, de oare-ce guvernul nu poate fi nici agrar, nici mercantilist și în urmarea condamnă și acum principiile lui Károlyi, cari nu încap în programul lui Coloman Széll.

Această demonstrație, așa zicând *oficioasă*, contra agrarilor este o dovadă excelentă despre colosală influență ce au mercantiliștii jidovi asupra guvernărilor Ungariei.

E peste măsură de sinistru, că în mod oficial se fie taxată de reacționară pretensiunea politică a unui partid, ca să se pună capăt odată geseftului necinstit, usurei, fraudei și tragerii pe sfârșit a celor neștiutori. Adeacă pentru Széll Kálmán și pentru „adeverății liberali” aceste nobile însușiri evreiești, exploatarea milioanelor de locuitori din partea geseftarilor fără suflet este „liberal”, ear’ a pretinde salvarea maselor agricole e un lucru — ultra-montan.

Nu insistăm asupra lucrului din punctul de vedere al partidului liberal unguresc. Certele lor interne nu ne împoartă și e indiferent, că oare pe viitor contele Károlyi Sándor și soții sei de principii — agrarii — vor ocupa loc în clubul Lloyd, ori aiurea.

Am ținut numai să constatăm, că dacă s’a observat cândva teribila influență ce au Jidovii asupra presei, asupra guvernului și asupra opiniei publice maghiare, apoi de data aceasta și pentru analfabeții politici este convingătoare această influență. Nimic nu mai pot face nici Maghiarii contra acestui element destructiv, care i’a robbit economic, i’a supus cu publicistica în așa mod, încât au devenit numai maniaci în mâna Evreilor. Capitalul material și intelectual l’au adunat Jidovii din Ungaria în mâna lor, ei dictează, ei dispun, ei, noii euceritori ai Ungariei. Astăzi un conte Apponyi, Károlyi și alți Maghiari veritabili sânt firți în noroiu de toți Schreier-Moritzii. Ori-ce idee, care tinde emanciparea acestei nenorocite țări de sub stăpânirea evreiască, este sugrumată, ear’ inițiatorul ei făcut imposibil.

Se pare însă, că un curent mai puternic s’a ivit în timpul din urmă între Unguri cu scopul de a mai pune frâu omnipotenței israelite. Avem aderanții acestui curent țărfa de spirit se țină până în capăt piept contra atacurilor înădrănețe a „noilor patrioți, viitorul va decide.

Atâta putem spune, că până-când nu se va reforma opinia publică maghiară, până atunci o biruință a elementelor cinșite din Ungaria este aproape imposibilă.

† Dr. Ioan Pop.

Sânt abia câteva zile, de când cu lacrimi în ochi și pătura de durere l’am petrecut la locul de vecință odihnă. Abia câteva nopți a petrecut sub glia rece, pentru-ca multe, Dzeu știe, cât de multe se mai petreacă...

Vestea morții sale se răspândise cu iuteală. În urma acesteia lume multă, chiar din depărtare a grăbit să dea onoarea din urmă aceluia, pe care toți l’au stimat și iubit.

L’am petrecut la mormânt Duminică în 4 Aug. c. cu reverință cunună. Serviciul funereal a fost celebrat din partea delegatului episcopesc, Rev. Domn Ioan Georgiu, canonic și rector al seminarului teologic din Gherla, asistat de nou alesul protopop al Bistriței, dl Gerasim Domide, de dl Dr. Oct. Domide, spiritualul din Gherla, de dl protopop Deac și alți treizeci-și-unul de preoți din jur. Răspunsurile le-a executat corul tinerimii. De datorință și-a ținut a participa și reuniunea pompierilor din loc, a cărei muzică a cântat în mers imnul funereal.

Sicriul a fost dus la biserică. După serviciul celebrat aici dl Dr. Oct. Domide a suit amvonul și a ținut panegiricului îndatnat. A accentuat importanța și greutatea misiunii preotului. S’a estins apoi la viața defunctului. Precum și din datele biografice s’a putut remarcă, regretatul vicar s’a născut în 1859. A studiat gimnaziul în Năsăud, de aici mersela universitatea din Viena și la institutul S-ta Barbara de acolo. A fost apoi chemat la Gherla ca profesor al seminarului teologic, ear’ în 1891 a fost numit vicar al Rodnei cu sediul în Năsăud. În această calitate i’a tăiat firul vieții neînduplecată moarte — după zece ani de adevărată muncă.

A fost jalnic rămasul bun, ce l’l lua părintele Dr. Oct. Domide în numele defunctului dela iubita soție și dragii copii; mult mai micătoarea devenit însă scena atunci, când fratele dorit al decedatului, Alexandru, venind din țeară străină puse pasul în biserică. Îndure-

rat pătura prin mulțime și ajuns înaintea înfiorătorului spectacol, aproape lipsit de puteri, plângând cu suspin căzu pe cosciugul, ce-l ascundea pe fratele scump, pe care de ani nu-l văzuse și pe care abia câteva clipe îl mai desparteau de tainicul mormânt.

În fața unei atari scene chiar și omul cel mai împetrit la inimă, nu și-ar fi putut stăpâni lacrimile.

La eșire, înaintea bisericii a vorbit de toți iubitul părinte Gerasim Domide, luând în numele comisiunii și a comitetului fondurilor școlare rămas bun dela zelosul președinte și neînfricatul Român.

Tot aici vorbi dl profesor Ioan Păcurariu în numele gimnaziului și a corpului profesional. A accentuat importanța rolului, ce l’a avut și zelul, ce l’a dovedit regretatul vicar, ca președinte a patronatului.

Convoitul pleacă apoi cu aceeași solemnitate spre cimiter. Aici exprimă ultimul adio dl Macedon Grigorița, notar comunal în numele senatului bisericesc și a comunei Năsăud. În timpul, cât corul executa jalnică cântare de despărțire, se luă răd de pe sicriu frumoasele cununi, dintre cari am remarcat următoarele: o prea frumoasă cunună cu trei panțiole late, având scumpul nostru tricolor roșu-galben-vânt — dela cununați Dr. Cassiu și Dr. Iuliu Maniu; dela comisiunea administrativă a fondurilor centrale din loc, cu inscripția: „Vrednicului președinte al comitetului și comisiunii fondurilor centrale, Dr. Ioan Pop”; dela administrația fondurilor școlare gr.-cat. cu: „Zelosului seu președinte Dr. Ioan Pop”; dela reuniunea învăț. „Mariana” cu: „Iubitului seu președinte”; dela direcțiunea băncii „Mercur” și dela preoșimea din vicariatul Rodnei: „Vicarului Dr. Ioan Pop, în semn de profundă iubire și venerație”.

Aceste s’au luat spre păstrare, ear’ cele familiare, împreună cu cosciugul au dispărut în misteriosul sin al pământului — unde nu este durere, nici tristare, ci viață fără de suspin...

(Va urma).

Adunarea „Astrei” în Certege.

— Raport special. —

Plin de bucurie și cu multă satisfacție pot constata, că despărțământul Abrud-Câmpeni (XIII.) al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” desvooltă un progres uimitor, așa încât îl putem număra între cele dintâi despărțăminte ale „Astrei”. Pentru a doua-ora mi-s’a dat plăcută ocaziune de a lua parte la adunările generale ale acestui despărțământ, unde m’am putut convinge despre bunele rezultate obținute. Și dacă acest despărțământ funcționează într-un mod atât de regulat, e a se mulțumi comitetului și în special directorului despărțământului, dlui Dr. Basiliu Preda, care devotat misiunii onorifice ce i’a încredințat-o, lucră cu devotament și abnegațiune pentru ajungerea nobilului scop urmărit de „Asociațiune”. Frumoasele rezultate le putem vedea și dela adunarea generală, ținută Duminică trecută în frunța comună din Munții-Apuseni, Certege.

Plecarea.

Duminică dimineața, vedea pe Valea-caselor în sus, înaintând rinduri-rinduri trăsuri cu oaspeții din Câmpeni, Abrud, Buciumani, Sohodol, Bistra etc. spre comuna Certege, locul destinat pentru adunare. Locul de tot romantic, prin pădurea de brazi de o înălțime colosală, ear’ pe vale ici-colea, în câte o preluță, câte o moară minată de apă cristalină. Totul era frumos și încântător. Nu știai ce să admiri, înălțimea brazilor, ori huruitul morii ce s’auzia din depărtare.

După o călătorie de aproape 2 ore ajunserăm în comuna Certege.

Primirea.

În curtea pomposului edificiu școlar zidit în anul acesta, bravi! Certegei așteptau sosirea în mijlocul lor a celor cari bune și frumoase scopuri urmăresc și bun serviciu fac Românilor. La sosire preotul gr.-cat. Iosif Arțegan, prin o cuvântare acomodată binevenitează pe cei sosiți. La care directorul despărțământului, dl Dr. Basiliu Preda mulțumește pentru frumoasa primire ce i-s’a făcut și pe care o primește nu în numele seu, ci în numele „Asociațiunii”.

Adunarea.

Cam pe la orele 10 a. m. președintele deschide adunarea. Vorbirea de deschidere a fost ascultată cu multă atențiune din partea publicului. D-șă a zis cam următoarele:

„Când dragălașele stelute pe rind dispar, și când zorile se ivesc, atunci Românul dornic de muncă și voios din fire se ridică din așternutul seu, plecându-și genunchii, își ridică ochii spre Atotputernicul creator și se roagă: „Din somn și din pat m’ai ridicat Doamne, mintea mea mi-o luminează”. Da, mintea mea mi-o luminează zice Românul, că nu este comoră mai mare, ășaur mai prețios, decot mai strălucitor, ca mintea omului luminată. Mintea luminată deșteaptă în om adevărată iubire față de D-zeu și față de desaproapele.

Îl învață a-și iubi dulcea sa limbă, ce a învățat-o în cea mai fragedă etate, dela cea mai iubită ființă, dela mamă; mintea luminată îi arată calea cea dreaptă spre fapte bune; mintea luminată este oare îi dă putere și care-l aduce la adevărată libertate, după care tind toate viețuitoarele pământului. Numai în cultură este libertate și acest adevăr este recunoscut și Românilor. Cu cât un popor are mai mulți oameni luminați, cu atât valoarea lui este mai mare și mai ponderoasă, pentru-că nu puterea brută, ci mintea luminată și cultura dă tărie unui popor.

Erau timpuri, când Românului nu-i era dată posibilitatea de a se îngriji de cultura sa, despotat fiind de libertatea sa personală, nu-i era permis nici din sudoarea feței sale ca să-și înființeze și susțină școale ori alte instituții de cultură; ba îi era strict interzis să învețe carte. Și numai abia de 1/2 secol de când răsări steaua libertății și asupra bietului Român subjugat și cu bucurie putem constata, că azi nu există nici cel mai mic sătuleț locuit de Români, care să nu-și aibă școala sa și alte instituții de cultură, cu toate că numai bietul popor român știe și simte greutatea cele mari ce trebuie să le înfruntă pentru apărarea instituțiilor sale. Că Românul e iubitor de cultură, dovedea cea mai bună și acest pompos edificiu școlar, care s’a edificat din adevărată rivă și iubire de cultură, cu mari jertfe aduse din partea fruntașilor acestei comune. Acest edificiu merit pentru cultura fiilor acestei comune, va servi mult timp, adevărată statuă de glorie pentru aceia, cari cu poața, truda, s’au născut de l’a ridicat. Cultura nu mai atunci poate produce roadele cele bune, dacă poporul merge mână în mână cu inteligența, dacă oameni luminați eșii din popor se întorc earăși între poporul din care s’au născut, le dă bunele povești și le arată calea cea adevărată spre lumină și spre cultură. Acest propus l’au avut la inimă cei mai luminați bărbați ai poporului român, ca fericiții în Domnul arhieriei Andrei baron de Șaguna și Alexandru Sterea Șulțiu, cari au înființat „Asociațiunea”, ael strălucitor luceaș, care are menirea de a revărsa cultură și lumină în poporul român, prin împărțirea de stipendii la studenții lipsiți de mijloace, ajutoare la învățăcei de meseriași, premiarea opurilor științifice-literare, susținere o școală de fete, în care la tinerile copile li-se dă creșterea ce trebuie să aibă o femeie română. Noi Românii trebuie să o iubim din suflet o asemenea instituțiune și având în vedere idealul și nobilul ei scop dorința noastră a tuturor este, să ne grupăm în jurul ei și să ne aducem jertfele noastre pe altarul acestei instituțiuni culturale, căci ori-ce jertfă o aducem, pentru noi o aducem. Pentru aceea ne-am prezentat și noi în mijlocul d-voastre spre a vă arăta scopul cel mareț ce-l urmărește „Asociațiunea” și a vă ruga pentru sprijinirea atât moralămintă cât și materialmintea mărețului scop.

Salutându-vă cordial în numele „Asociațiunii” declar adunarea generală de deschisă.

Urările de „trăească” la adresa președintelui nu se mai sfirșeau.

Din Bănat.

Între mijloacele cele mai puternice, prin cari mai cu succes și siguranță se poate influența asupra sentimentelor omului, e și cantul artistic.

Acest mijloc puternic — cultivat cu multă predilecțiune și de popoarele culte din antichitate — prin influența sa fermecătoare și-a aflat partizani și e cultivat cu mult gust și pasiune de toate popoarele culte europene.

Față de progresul avântat, făcut pe acest teren de aceste popoare, poporul nostru românesc, ca și față de orice altă întreprindere și inovațiune salutară, încă n’a rămas indiferent, ci apreciându-l după adevărata lui valoare s’a constituit în reuniuni de cant și de muzică, a adus și aduce jertfele recerute de asemenea instituțiuni atât de salutare și decisătoare în viața sa națională.

Cu o adevărată mângâiere sufletească și satisfacțiune prielnică sufletului putem constata, că în urmarea sprijinului dat și interesării laudabile a capilor și conducătorilor poporului nostru astăzi nu numai în centrele românești, ci și în foarte multe comune rurale din Bănat, abia se mai aranjează câte o rugă, o convenire socială ori petrecere românească, care să nu fie împreună și întrețesută cu doine executate de corurile noastre vocale.

Nu mai bucura mă pot când și cu ocaziunea aceasta sânt în plăcută pozițiune de-a constata, că din incidentul sârbării „rugei” din Oravița rom., reuniunea gr.-cat. de cântări „Concordia” cu dto de 2 August n. prin prestațiunile sale eminente nici în acest an n’a întrelăsat a delecta pe aderenții și sprijinitorii ei necondiționali procurându-le în ziua de Sfântul Ilie, în grădina hotelului „Coroana ungurească” din Oravița-montană o seară foarte plăcută și amuzantă.

Timpul înourat și nefavorabil, ce predomina această seară destinată pentru petrecerea românească, n’a putut împiedeca pe sprijinitorii și amatori

acesteia de a participa la producțiunea stabilită, de oare-ce prestațiunile eminente ale reuniunii gr.-cat. de cântări „Concordia” au fost și sânt deja cunoscute și apreciate din partea onoratului public din loc și jur nu numai dela nenumăratele producțiuni ținute în Oravița-română și germ., ci și dela diferitele excursiuni făcute în acest respect și la sârbările iubilare din Lugoj ale sfintei uniri din anul trecut, dar’ mai ales dela adunarea generală a „Astrei” ținută tot în Lugoj, unde pentru progresul laudabil pe terenul cultivării cantului artistic la emularea corurilor i-s’a deudecat premiul prim.

Această reuniune condusă de d-nul Ioan Bogdan cu tactică și multă diligență, pe lângă acuirea continuă a cunoștințelor referitoare la cantul artistic, popular lumesc, a făcut progrese mari și a cultivat cu mult gust și cantul bisericesc, dând prin aceasta poporului plăcută ocaziune a se delecta de rezultatele muncii ei eminente și înălțătoare de inimă atât în biserică cât și afară de biserică.

Ca și de altă-dată programa destul de varie și cu gust compusă a acestei producțiuni, a constat din concert și producțiuni teatrale.

Concertul s’a început cu piesa: „Grănițorul”, executată de corul bărbătesc cu atâta precisiune și corectitate, cât a fost viu aplaudată din partea on public ascultător.

Acesteia urmându-i: „Răsunetul Ardealului”, cântată de corul mixt, înimă-ți sălta de bucurie și i’i părea a nu crede, că această priveliște ar fi realitate, astfel te încanta atât aspectul ce-l prezenta grupa coriștilor și coristelor, economii în costumele și portul lor național din această parte a Bănatului, cât și rara precisiune, cu care a fost executată și care în urmarea însuflețirii ce-a produs în publicul ascultător, pentru încetarea aplauselor nesfârșite a fost bisată.

În această piesă interesantă d-șoara solistă Maria Busan, prin melodioul d-sale vers, a produs în public o impresiune foarte plăcută și a fost admirată.

După o mică pauză a urmat apoi: „Cuadrille”, o piesă foarte atrăgătoare, dar’ de o compoziție foarte varie și grea, în care corul bărbătesc a dovedit o deosebită perfecțiune și o conglăsură atât de vădită, cât a fost viu și după merit aplaudată din partea on. public plin de însuflețire.

Admirarea și complăcerea publicului și-a ajuns culmea, când după înțonarea peste așteptare de bine a piesei „Treouii valea” publicul erupse în aplause atât de frenetice și nesfârșite, cât harnicul magistrul coral, dl I. Bogdan, consultându-se cu braviul sei coriști, tot în cor mixt, afară de programă, a mai cântat și piesa: „Treii colorii”, recompensată și aceasta după merit prin aplause, de publicul însuflețit și încântat.

După terminarea așa de bine și cu succes a concertului, a urmat apoi piesa teatrală: „Plăiesii dela Baia”, comedie într-un act de N. A. Bogdan, în care domni P. Gherga și I. Voda în rolul de bătâni plăieși s’au produs foarte bine și cu succes foarte potrivit circumstărilor pretinse de spiritul rolului, la care s’au aranjat.

Ținuta neapropă, naturală și plină de vioiciune a d-șoarei Ana Păscu, manifestată în deursul întregii producțiuni teatrale, acompaniată de o predare ușoară și neofortată a rolei d-sale, a făcut asupra publicului ascultător o impresiune foarte plăcută și de efect laudabil.

Deasemenea și dl Avram Dure, prin ținuta sa neofortată și prin predare flegmatică și naturală a satisfăcut și surprins pe on. public ascultător într-un mod foarte plăcut.

Între astfel de dispoziții sufletești terminându-se producțiunea din acea seară, s’a întins o horă însuflețitoare, căreia succedându-i alte nenumărate jocuri, petrecerea românească, cu aceeași voe și însuflețire a durat până în zori, când apoi despărțindu-ne, ne-am despărțat, ducând fiecare cele mai plăcute suvenirii și speranța de a mai conveni la asemenea ocaziuni, ca așa sub scutul mușei adăpostându-ne să mai saltăm și să jucăm și să ne bucurăm. Or. Az.

Din jurul Vârșetului.

— Recoltă slabă. — Școala reală de stat. —

Sredigtea-mică, 31 Iulie n. 1901.

Se apropie „feriele economilor”, când fiecare își vede rolul muncii sale adunat. Cu recolta economică din anul acesta însă nu cred, că o unică ființă din jurul Vârșetului se fie îndestulată. La începutul lunii Iulie era în vedere o recoltă foarte bună. Cu atât mai mare ne fu decepțiunea, când la treerat fiecare ca și desperat, cu o fisionomie tristă privia, când la mașină, când la jeradă, când la grâu, privia-privia, ca și când nu ar mai fi avut gură de vorbit și tăcea. Recoltă ca cea din anul acesta nici în anii cei mai răi nu a fost. Un pogan de pământ clasa primă a dat numai 5-600 chlg. Ce să mai zic de pământul cel mai slab? Catastrofa este completă: grâu puțin, preț bagatel, oa-

menii plini de datorii. Ce miserie o se fie!

Dacă nu e grâu, o se fie mălăiu (porumb). Dar’ și unica speranță ce ne mai rămăsese în porumb se prefăcu în praf.

Nu e mult, de abia vre-o 10 zile, priviam cu drag creșterea porumbului, însă acum după o căldură și foc infernal ce pare-mi-se întrece și pe cel din Sahara, se uscă porumbul și cu el le-gumăria întreagă. Astfel de stări triste nu sânt numai la noi Sredigtenii, ci în întreg jurul Vârșetului. Vilele încă nu erau mai bine. Mulți oameni fără socoteală se puseră să stropășcă vilele cu peatră vântă contra peronosporii și au dobândit rezultatul neașteptat, că și-au ars vile. Servească drept exemplu celor nepățiți.

Precum avem perderi la câmp, așa avem durere și în școală. Există o școală de stat reală în Vârșet, care pare a-și împlini misiune patriotică printre naționalități, căci ele formează majoritatea absolută. Ceea-ce nu a putut să se-virșească „Magyar nyelvterjesztő egyesület”-ul („Reuniune pentru lățirea limbii maghiare”) în 50 de ani, care de sigur (o știm din isvor competent) se va desfrîșa cu începutul lunii Octomvrie, i’a rămas unei școale reale superioare de stat de a ne maghiarisa generația școlară. Grație unor școlari superiori însă, pe câțiva ani sântem fericiți și de boala aceasta. Tendința acestei școole de stat ca și a tuturor o știu școlarii din clasele superioare destul de bine, însă se poate convinge și on. public din programa școlăre — este tendința maghiarizării. În anul școlar 1900/1901 au frecuantat 17 tineri gr.-or. Români școala reală de stat din Vârșet. Și ce se vezi în statistică! Român ajkuzak száma 5, — adică numărul celor cu buze valahe e cinci (5) și numai cinci din septsprezece.

Eată o parte din maghiarizare. Pe lângă prelegerile sovinsitice, statistica se falsifică. Apoi cum se nu se înmulțească numărul Maghiarilor? Astfel numai se poate explica numărul Maghiarilor socotiți pe hârte — zece milioane. Și cum se nu te faci Ungur, când ca școlari trebuie se auzi, că Românii își trag originea dela Slavi și că Horia, Cloșca, Iancu numai trădători de patrie, șefi de bandiți au fost etc.

Correspondentul.

Despărț. Solnoc-Doboca al „Asociațiunii”.

— Convocare. —

Adunarea cercuală ordinară a despărțământului Solnoc-Doboca al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă pe 29 August n. a. c. în orașul Gherla (sala cea mare a hotelului „Coroana”), la 10 a. m., cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării prin directorul despărțământului.
2. Raportul comitetului.
3. Alegerea alor 2 comisiuni: 1. pentru cenzurarea raportului; 2. pentru înscrierea de membri și încasarea taxelor.
4. Eventuală disertație.
5. Raportul comisiunilor.
6. Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală dela Sibiu.
7. Alegerea comitetului pe un period nou de 3 ani.
8. Eventuale propuneri.
9. Alegerea comisiunii de verificare.
10. Inchiderea adunării.

La această adunare invită toți membrii despărțământului și toți cei-ce doresc progresul cultural al poporului român.

Din gediunța comitetului ținută în Dej, la 5 August 1901 n.

Dr. Teodor Mihali,

director.

Dr. Liviu Micșă,

notar.

CONVOCARE.

Reuniunea femeilor rom. din Bucium-Seasa își va țină prima adunare generală ordinară Mercuri, la 28 August st. n. a. c. orele 2 d. a. m., în școala locală.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Raportul comitetului.
3. Revisiunea rațiociniului și aprobarea bugetului.
4. Se va alege o comisiune de 2 membri pentru înscrierea de membri noi.
5. Raportul comisiunii.
6. Completarea comitetului.
7. Eventuale propuneri.
8. Alegerea unei comisiuni de 3 membri pentru verificarea protocolului adunării.
9. Președinta închide adunarea. Bucium-Seasa, 2 August 1901.

Aurelia Popa,

președintă.

Ariton M. Popa,

secretar.

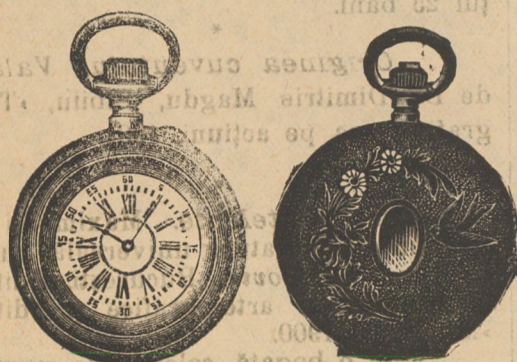
Atelier pentru orologioare nouă, reparaturi și optica etc.

Și cea mai neînsemnată comandă se execută prompt și cu reîntoarcerea poștei și totdeauna cu garanție.

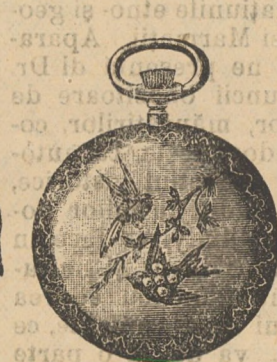
Prospecte bogat ilustrate gratis și franco.

Julius Erös,
Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5.

Cel mai mare deposit de orologioare, juvareale, argintării și aurării din Transilvania, recomandă ieftin și bun toate produsele ei: orologiarilor, juvaregilor și opticienilor.

Nr. 188 A. Orologiu de nichel remon-
toir, 50 mm., calitate bună
fi. 3.40, același de calitate
mai bună fi. 4.10, același
cu 8 copereinte tari fi.
4.40, același cu trei cope-
reinte de calitate mai
bună fi. 5.75.

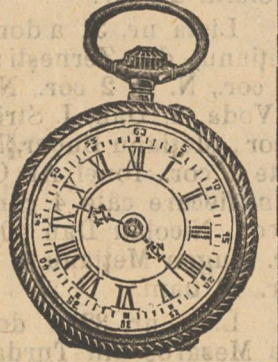
Nr. 194 A. Orologiu de dame verit.
de argint cu copereinte
duplu fi. 6.75, același
cu copereinte duplu fi.
10.—

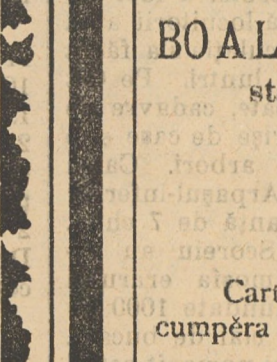
Nr. 200 A. Orologiu de dame verit.
de aur, 14 carate, 30 mm.
diametru, frumos gravat,
cu copereinte duplu fi.
20.—, același în calita-
te mai bună fi. 30.—,
același de argint fi. 7.50.

Nr. 187 A. Orologiu de domni remon-
toir de ruolz (Neusilber),
cu 8 copereinte tari și
frumoase, 50 mm., și esat
fi. 4.50, același în calita-
te mai bună fi. 5.50, același
de argint fi. 6.75, același
de argint mai bun fi. 8.50.

Nr. 196 A. Orologiu de dame verit.
de aur, 14 carate, foarte
frumos fi. 20.75, același
foarte tare fi. 27.50.

Nr. 128 A. Orologiu de oțel negru,
frumos și cu garanție fi.
3.40, același cu mașinerie
foarte bună fi. 4.50, ace-
lași cu copereinte duplu
fi. 4.50, același cu cope-
reinte cu mașinerie foarte
bună fi. 7.50.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primărilor comunale — a căsătorit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dinții la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Din editura „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Povestea de Ioan Blavici, 12 coase tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povestea de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipirus Petru. Povestea de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Toin legănat. Povestea de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Povestea de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Povestea de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
11. Stăntul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgășul. Povestea de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Născădului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojona Născăd, tradusă din limba bună de prof. Dr. Urban Iarvik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Povestea de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmente de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilor de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Povestea francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșotă. Povestea de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un petitor îndrăgăș. Povestea de Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu. Văntură-Teacă. Din novela californică ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătorărea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăului din cetăți. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoale. Din fantasmile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnson. Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vechiul. Din fantasmile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Povestea de Ioan Blavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Meliere. Un exemplar 60 bani.
30. Lumoa prostilor. Povestea de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
31. Muscu-lăpărat. Povestea din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-lăpărată și peana ei aleasă. Povestea din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Povestea în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Căsove de dascălul Ioan F. Lezar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rogeni. Povestea de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Povestea în versuri de Ioan Meș. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermească. Povestea în versuri de P. Dalu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povestea în versuri de Ioan Meș. Un exemplar 24 bani.
39. Dot copii. Povestea de Ioan Meș. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în pătru. De Antoniu Ghilasa. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povestea de Ioan Meș. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăș. De George Sănd. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalia pământului. Povestea de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiann. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Povestea de I. Turghianu. Traducere din limba rusă de Elena Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. Cântec de aur. De Ioan Blavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare. Cântecuri bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Regeanu. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foia Poporului”, este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foia Poporului”

iese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrații.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foie

„Foia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-a dreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Doi învățacei

de prăvălie se caută în ne-
gustoria de manufactură a dlui

G. Ivașcu din Abrud

și unul în cea de ferărie. Cei-ce
vor avé și cunoștințe din limba ma-
ghiară vor fi preferați.

251 2-3

De vânzare

respective esarëndare.

O proprietate în estens, de 42 jug.
catastr. în 2 mase, cu drept liber de
pășunat și pădure, pe teritoriul comunei
Cetatea-de-baltă, în cottul Terna-mică.
În comună (strada principală), grădina
de 1 jug. 250⁰ cu casă cu 3 încăperi,
de cără stradă ușă de prăvălie, grănar
cu celar și grajd, toate de piatră acoperite
cu țigla. Gară, telegraf, telefon și
poștă în loc, peste un 6 tîrguri de țeară
și dela 15 Septembrie n. c. tîrg de
septemănă. Reflectanții sînt rugați a se
adresa către dl

Nicolae Cucuia,
paroch, Maros-Bogát.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”,
cuprînd

unele date dela întemeierea ei până la
31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul I cor. 20 bani, cu porto postal I cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor

săteni

de
Romul Simu, învățător.

Un mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului.”

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea aceste
scrii foloitoare a umplut un gol adăre simți
la literatura stupăritului. Broșura este scrisă
de un fruntaș învățător, stupar priceput. E
răctată pe scurt tot de ce are trebuință
stătar. Se recomandă cu deosebire ca prem
pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vînde la
Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

28 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porte.

Se poate procura dela

Librăria
W. Krafft.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu
ilustrații românești

„...toate 'a tot
Frumoase cât eu nci nu pot
Mai frumoase sã-mi socot —
Ca miniea mea”

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-
Apusen, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Muręgului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrații și o ghiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și
cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zărele noastre au apreciat în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicele ce le avem
despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din
mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei
trebuințe ce întrădăver se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea
amabilă pe care o merită.”

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.